

DET KONGELIGE KOMMUNAL-
OG MODERNISERINGSDEPARTEMENT

Telenor Norge AS

Unntatt offentlighet,
offl. § 13 1. ledd, jf. fvl. § 13 1. ledd
nr. 2

Deres ref

Vår ref

Dato

19/2977-1

11. juli 2020

Vedtak i klagesak om retting av Telenors tilgangspriser for fiberbasert bredbåndsaksess – marginskvistest nummer 3.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) viser til klage fra Telenor ASA (Telenor) 18. mai 2018 på Nasjonal kommunikasjonsmyndighets (Nkom) vedtak 20. april 2018 om pålegg om retting av Telenors tilgangspriser for fiberbasert bredbåndsaksess (Rettevedtaket). Telenor anmodet 8. mai 2018 om utsatt iverksetting av Rettevedtaket. Utsatt iverksetting ble gitt 18. mai 2018 på nærmere angitte vilkår, og vedtaket er dermed ikke trådt i kraft.

1 Bakgrunn for saken

Telenor ble i Nkoms vedtak av 20. januar 2014 (Marked 5-vedtaket) utpekt som tilbyder med sterk markedsstilling i grossistmarkedet for Bredbåndsaksess (Marked 5) og pålagt en rekke særskilte forpliktelser, herunder tilgangsplikt for fiberbasert Bredbåndsaksess og krav om ikke-diskriminering. Nkom fattet 27. august 2015 vedtak om oppfølging av kravet til ikke-diskriminering for fiberbasert Bredbåndsaksess ved bruk av marginskvistest (Marginskvisvedtaket). Marginskvisvedtaket med tilhørende vedlegg (Prinsippnotatet) fastsetter hvilke prinsipper og metode Nkom vil legge til grunn ved bruk av marginskvistest som verktøy for oppfølging av kravet til ikke-diskriminering i Marked 5. Vedtaket ble påklaget av Telenor, Broadnet og Get TDC og stadfestet i Samferdselsdepartementets klagevedtak 28. juni 2016.

Telenor ble i Nkoms vedtak av 9. mai 2016 (Rettevedtaket av mai 2016) pålagt å redusere selskapets tilgangspriser for fiberbasert Bredbåndsaksess. Telenor påklaget vedtaket. Samferdselsdepartementet avgjorde klagen i vedtak 24. oktober 2017 og påla Telenor å redusere de samlede grossistprisene med 24,7 %. Telenor ble også i Nkoms vedtak av 21.

Postadresse
Postboks 8112 Dep
0032 Oslo
postmottak@kmd.dep.no

Kontoradresse
Akersg. 59
www.kmd.dep.no

Telefon*
22 24 90 90
Org.nr.
972 417 858

Avdeling
Avdeling for IT- og
forvaltningspolitikk

Saksbehandler
Tarald Green-
Stensrud
22 24 82 14

februar 2017 (Rettevedtaket av februar 2017) pålagt å endre selskapets tilgangspriser for fiberbasert Bredbåndsaksess. Vedtaket stilte krav om at Telenor må redusere de totale grossistkostnadene med minst 27,8 %. Telenor påklaget vedtaket 14. mars 2017 og ba om utsatt iverksettelse. Samferdselsdepartementet imøtekom anmodningen om utsatt iverksettelse, 27. mars 2017. Nkom oversendte klageinnstilling til Samferdselsdepartementets 12. mai 2017. Telenors klage ble avgjort av departementet 27. august 2019.

Etter ny datainnhenting og gjennomføring av marginskvistest varsløt Nkom 16. februar 2018 nytt vedtak om pålegg om retting av Telenors tilgangspriser for fiberbasert Bredbåndsaksess. Telenor oversendte sine kommentarer til varselet 7. mars 2018. Nkom fattet vedtak om pålegg om retting av Telenors tilgangspriser for fiberbasert Bredbåndsaksess 20. april 2018 (Rettevedtaket). Telenor stilte enkelte spørsmål til vedtaket i e-post 3. mai 2018. Nkom besvarte Telenors henvendelse i e-post 10. mai 2018. Telenor klaget på Rettevedtaket, 18. mai 2018. NextGenTel ga kommentarer til Telenors klage 29. mai 2018. Samferdselsdepartementet ga 18. mai 2018 Telenor utsatt iverksettelse på Rettevedtaket. Nkom oversendte klagesaken med innstilling til departementet 20. juli 2018. Departementet beklager at det har tatt noe tid å fatte vedtak i klagesaken.

2 Rettslig utgangspunkt

Det er Kommunal- og moderniseringsdepartementet som er klageinstans på vedtak truffet av Nkom etter ekomloven, jf. ekomloven § 11-6 første ledd. Telenor er utpekt som tilbyder med sterk markedsstilling i markedet for bredbåndsaksess jf. Marked-5 vedtaket.

Det følger av ekomloven § 3-4 at tilbyder med sterk markedsstilling skal pålegges en eller flere særlige plikter som følger av §§ 4-1, 4-4, 4-5, 4-6, 4-7, 4-8, 4-9, 4-9 a og 4-10. Videre følger det av annet ledd at myndigheten i særlige tilfeller og under særlige prosedyrer kan pålegge tilbyder som har sterk markedsstilling, plikter utover dette.

Etter ekomloven § 4-7 første ledd kan myndigheten pålegge tilbyder med sterk markedsstilling "å tilby samtrafikk og tilgang til eksterne tilbydere på ikke-diskriminerende vilkår". Videre følger det av annet ledd at myndigheten kan pålegge tilbyder med sterk markedsstilling "å tilby samtrafikk og tilgang til andre tilbydere på samme eller likeverdige vilkår og til samme eller likeverdige kvalitet som det tilbys egen virksomhet, datterselskaper eller partnervirksomheter."

I Ot.prp. nr. 58 (2002-2003) Om lov om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) fremgår det av kapittel 16, merknaden til ekomloven § 4-7, at bestemmelsens første ledd "hjemler myndighetens adgang til å pålegge tilbyder med sterk markedsstilling å behandle eksterne brukere likt, dette medfører et forbud mot å diskriminere mellom eksterne brukere. Ordlyden innebærer en slags «beste vilkårs bestemmelse» i den forstand at når en konkurrerende tilbyder får bedre vilkår, så skal tilsvarende vilkår tilbys til andre konkurrerende tilbydere."

Videre fremgår det av forarbeidene i relasjon til annet ledd at bestemmelsen "(...) hjemler myndighetenes adgang til å pålegge tilbyder å tilby samme eller likeverdige kvalitet og -vilkår

til konkurrerende tilbydere som til egne. Det er særlig viktig å kunne pålegge tilbydere med sterk markedsstilling som er vertikalt integrert, ikke-diskriminering ved salg av nett eller tjenester mellom egne og eksterne enheter som konkurrerer i samme nedstrøms marked."

Det følger av ekomloven §§ 3-2 og 3-3 at utpeking av tilbydere med sterk markedsstilling skal skje i samsvar med retningslinjer og anbefalinger som er utarbeidet av EU-kommisjonen og senere også vedtatt av ESA.

Ekomloven § 10-6 første ledd første punktum fastsetter at ekommyndigheten "kan gi pålegg om retting eller opphør av ulovlige forhold og fastsette vilkår som må oppfylles for at virksomheten skal være i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av denne lov." Det følger av merknaden til § 10-6 at dette blant annet gjelder "utforming av vilkår i avtaler mellom tilbydere av elektronisk kommunikasjon eller –tjeneste, f.eks. ... vilkår for tilgang. "

3 Kort om Telenors anførsler

Telenors anførsler kan kort oppsummeres i fire hovedpunkter:

- **Nkom har ikke hjemmel til å pålegge Telenor å rette seg på en bestemt måte**
- **Feil tilnærming ved periodisering av salgskostnader**
- **Justering 6 – gjennomsnittlig kundelevetid**
- **Beregning av rabatt i modellen**

Departementets vurdering gjennomgås i henhold til disse hovedpunktene.

4 Departementets vurdering

Nkom har ikke hjemmel til å pålegge Telenor å rette på en bestemt måte

Telenor hevder for det første at bestemmelsen i § 10-6 ekomloven ikke gir hjemmel til å pålegge Telenor å senke tilgangsprisene dersom marginskvistesten viser et negativt resultat, fordi forpliktelsen som er pålagt i marked 5-vedtaket er å ikke diskriminere mellom intern og ekstern virksomhet. Telenor viser videre til at ekomloven § 10-6 gir Nkom kompetanse til å pålegge forpliktelser som sikrer at ulovlig atferd bringes i samsvar med forpliktelsen, i dette tilfellet ikke-diskriminering. Forpliktelsen om ikke-diskriminering innebærer etter Telenors oppfatning ikke krav om at grossistprisen skal være på et bestemt nivå. Telenor fremholder videre at ekomloven § 10-6 ikke gir grunnlag for myndigheten til å benytte rettekompansen slik at forpliktelsen utvides til å ha et annet innhold på håndhevingstidspunktet enn da forpliktelsen ble pålagt. Telenor viser i denne forbindelse til rapport fra Erling Hjelmeng datert 31. januar 2018. Telenor mener på den bakgrunn at Nkoms pålegg ikke har hjemmel i lov og dermed er ugyldig.

NextGenTel viser i sine kommentarer til at Telenor har hatt tilsvarende anførsler i tidligere klager og at Samferdselsdepartementet i vedtak av 24.oktober 2017 konkluderte med at Nkom har rettekompansen. NextGenTel er enig i denne avgjørelsen fra

Samferdselsdepartementet og viser til at en ikke-diskrimineringsforpliktelse ikke vil ha særlig praktisk betydning dersom det er opp til den regulerte aktøren å bestemme hvordan pliktbruddet skal rettes opp.

Telenor viser til sin klage av 30. mai 2016 og anfører at Nkom ikke kan pålegge Telenor å etterleve forpliktelsen til ikke-diskriminering på en bestemt måte dersom det finnes alternative måter for etterlevelse, jf. proporsjonalitetsprinsippet. Telenor viser i denne sammenheng til rapport fra professor Erling Hjelmeng, kapittel 5.3.2, som var vedlagt klagen av 30. mai 2016.

Telenor hevder at eventuell retting i dette tilfellet både kan gjøres ved å senke grossistprisen og ved å heve Telenors sluttbrukerpriser. Når forpliktelsen Telenor er pålagt er å ikke diskriminere mellom intern og ekstern virksomhet, kan Nkom eventuelt kun pålegge at diskrimineringen bringes til opphør. Dersom likebehandling kan oppnås på flere måter, må det ifølge Telenor være opp til selskapet å avgjøre hvilken måte som velges.

Departementet viser til at Telenors anførsel i all hovedsak er den samme som i Telenors klage av 30. mai 2016 på Rettevedtaket av mai 2016 og i Telenors klage 14. mars 2017 på Rettevedtaket av februar 2017. Departementet viser til drøftelsene i vedtak 24. oktober 2017 og i svar 13. mars 2019 på Telenors anmodning om omgjøring av vedtak 24. oktober 2017, og i vedtak 27. august 2019, hvor departementet konkluderer med at det er hjemmel i ikke-diskrimineringsbestemmelsen § 4-7, jf. § 10-6, til å kreve retting av grossistpris dersom marginskvistesten viser negativt resultat.

Periodisering av salgs og akkvisisjonskostnader

Telenor hevder at begrunnelsen for Rettevedtaket er uklar, særlig hva gjelder spørsmålet om periodisering av salgskostnader. Det er etter deres syn ikke er mulig å følge Nkoms argumentasjon og dermed forstå begrunnelsen for vedtaket. Telenor viser videre til at de har anmodet Nkom om en oppklarende samtale, men at anmodningen ble avslått og at Nkom heller ønsket at Telenor stilte skriftlige spørsmål som ville bli besvart skriftlig. Spørsmålene ble besvart i brev fra Nkom i 10. mai 2018.

Telenor mener Nkoms tilnærming hvor det legges til grunn at salgskostnadene som inngår i posten "Sluttbrukerkostnader" i marginskvismodellen inndeckes samme år som de påløper, er feil, og at disse kostnadene istedet burde periodiseres over kundens levetid. Nkoms tilnærming fører ifølge Telenor til at salgskostnadene i et vekstmarked overvurderes.

Etter Telenors oppfatning er Nkoms metode verken i tråd med Kommisjonens anbefaling om konsistente ikke-diskrimineringsforpliktelser og kostnadsmetoder (Anbefalingen), BERECs dokument «Guidance on the regulatory accounting approach to the economic replicability test» (BERECs veiledning) eller prinsipp 6 i Prinsippnotatet.

Når det gjelder Anbefalingen, mener Telenor at den klart gir anvisning på at salgs- og akkvisisjonskostnadene skal periodiseres over levetiden til et kundeforhold. Telenor viser

også til at BERECs veiledning punkt 4.3 understøtter at også kunderelaterte nedstrømskostnader, som normalt ikke periodiseres i regnskapet, skal periodiseres over kundeforholdenes gjennomsnittlige levetid.

Departementet viser til at prinsippene for føring av salgs- og akkvisasjonskostnader fremgår av prinsippene for marginskvisiteter, jf. punkt 3.6 i vedlegg 1 til Marginskvisvedtaket, som ble stadfestet av departementet 28. juni 2016. Det fremgår der at akkvisisjonskostnader er nedstrømskostnader som normalt ikke periodiseres. Som departementet pekte på i vedtak av 24. oktober 2017, har vi også notert oss at ESA ikke hadde innsigelser mot at et slikt prinsipp ble lagt til grunn i forbindelse med notifisering av utkast til marginsskvisvedtak..

Når det gjelder Telenors anførsler om behandling av salgs- og akkvisasjonskostnader, er disse behandlet av både Nkom og departementet ved flere anledninger. Vi viser her til departementets svar av 19. mars 2019 på Telenors anmodning av 20. desember 2017 om omgjøring av Samferdselsdepartementets vedtak av 24. oktober 2017, hvor spørsmålet om behandling av salgs- og akkvisasjonskostnader ble grundig behandlet. Departementet kan ikke se at Telenor i klagen legger frem nye vesentlige momenter til dette spørsmålet.

Departementet viser for øvrig til at Nkom i innstillingen peker på at det fremgår klart av Prinsippnotatet, som er vedlagt Marginskvisvedtaket, at det kun er engangskostnadene som skal periodiseres over gjennomsnittlig kundelevetid. Salgs- og akkvisasjonskostnadene er ikke kategorisert som engangskostnad i Prinsippnotatet.

Departementet kan på denne bakgrunn ikke se at Telenors anførsler knyttet til henføring av salgs- og akkvisasjonskostnader kan føre frem.

Justering 6 – gjennomsnittlig kundelevetid

Telenor anfører i klagen at Nkoms anvendelse av prinsipp 6 i Prinsippnotatet ikke er korrekt. Telenor viser til at det klart fremgår av innhentede data fra de andre tilbyderne at den gjennomsnittlige kundelevetiden for fiberbaserte bredbåndstjenester er langt over gjennomsnittlig kundelevetid for kobberbaserte bredbåndstjenester. Telenor mener videre at Nkom nå har mottatt entydige markedsdata om gjennomsnittlig kundelevetid for fiberbaserte Bredbåndstjenester, og at disse må legges til grunn.

Telenor viser videre til at gjennomsnittlig kundelevetid for de alternative leverandørene falt fra 109 måneder i varselet til 89 måneder i Rettevedtaket, og at det har fremkommet at dette skyldes at data fra Viken ikke var inkludert i varselet. Telenor mener måten Viken har beregnet gjennomsnittlig kundelevetid på er feil, og fremholder at det er stor sannsynlighet for at de alternative tilbyderne anvender ulike metodikk ved beregning av gjennomsnittlig kundelevetid.

Telenor gir videre uttrykk for at Nkom ikke synes å ha kvalitetssikret dataene. Som følge av

dette mener Telenor at det Nkom omtaler som lite robuste markedsdata like gjerne kan være et resultat av at aktørene anvender ulik metode for beregning av gjennomsnittlig kundelevetid.

NextGenTel viser til at Telenors påstand om at det er stor sannsynlighet for at alternative leverandører anvender ulik metodikk ved beregning av gjennomsnittlig kundelevetid, ikke er forenelig med Telenors påstand om at Nkom har mottatt entydige markedsdata som viser at gjennomsnittlig kundelevetid for fiberbaserte bredbåndstjenester er lang over gjennomsnittlig kundelevetid for kobberbaserte bredbåndstjenester. NextGenTel mener Nkoms fremgangsmåte må kunne sies å være i samsvar med prinsipp 6 i Prinsippnotatet, hvor det bl.a. fremgår at dersom det mangler robuste data for kundelevetid for fiberbaserte bredbåndstjenester, vil den gjennomsnittlige kundelevetiden for kobberbaserte bredbåndstjenester og andre markedsdata også bli vurdert for å gi et anslag på kundelevetiden for fiberbasert bredbånd. Etter NextGenTels mening har Nkom ikke mottatt robuste data for kundelevetiden for fiberbaserte bredbåndstjenester.

Departementet viser til at de mottatte data vedrørende kundelevetid for fiberbaserte bredbåndstjenester ifølge Nkom har variert mye i de tre rundene Nkom har innhentet data, både for Telenor og for relevante alternative tilbydere, og at Nkom derfor har sett hen til gjennomsnittlig kundelevetid for kobber og andre markedsdata.

Departementet er enig med Nkom i at det overordnede formålet med fastsettelsen av gjennomsnittlig kundelevetid, er å reflektere denne parameteren for fiberbaserte bredbåndstjenester i en konkurranseutsatt infrastruktur. Prinsippnotatet gir anvisning om at dersom det mangler robuste data for kundelevetid for fiberbaserte tjenester, slik som i vår sak, kan Nkom se hen til levetiden for kobberbaserte tjenester og andre markedsdata i vurderingen. Det vises til at de mottatte data vedrørende kundelevetid for fiberbaserte bredbåndstjenester har variert mye i de tre rundene Nkom har innhentet data, både for Telenor og for relevante alternative tilbydere. Nkom har derfor sett hen til gjennomsnittlig kundelevetid for kobber og andre markedsdata.

Departementet viser til at Nkom i innstillingen skriver at det er riktig som Telenor sier, at Nkom ikke har fastsatt en konkret metode for beregning av gjennomsnittlig kundelevetid. Nkom har sammenlignet de mottatte dataene som angir kundelevetid, både over tid og mellom selskapene. I tilfeller hvor samme selskap har rapportert avvikende data sammenlignet med tidligere perioder, har Nkom bedt selskapet om en nærmere begrunnelse. Departementet mener derfor at det ikke er grunnlag for Telenors anførsel om at Nkom ikke har kvalitetssikret dataene for gjennomsnittlig kundelevetid.

Departementet konkluderer på denne bakgrunn med at fastsettelse av gjennomsnittlig kundelevetid er i tråd med Prinsippnotatet, og at Telenors anførsel knyttet til kundelevetid ikke fører frem.

Beregning av rabatt i modellen

Telenor viser til at inntektene i marginskvismodellen beregnes ved å ta utgangspunkt i månedsprisen for abonnementer (listepriis). Videre legges det til engangsinntekter periodisert over kundens levetid, men trekkes fra rabatter som ytes kunden, slik at kundens reelle pris legges til grunn i modellen.

Telenor viser videre til at de månedlige engangsinntektene for CDK-produktene i modellen er lavere enn tilhørende inntektsreduksjonen fra rabattene. Modellen legger således til grunn at Telenor har en negativ netto månedlig engangsinntekt for CDK-produktene. Telenor fremholder at dette ikke er et realistisk resultat og at feilen synes å oppstå ved at inntekter og rabatter periodiseres forskjellig i modellen.

Telenor viser også til Nkoms svar på spørsmålene i e-post 10. mai 2018 der Nkom har påpekt at Telenor tidligere har informert om at selskapet har rapportert kampanjene i sin helhet på TV-produktene og at det er vanskelig å anslå hvor mange kunder som kun har bestilt bredbånd. Telenor opplyser i klagen at mer enn U.off. [REDACTED] av nye kunder bestiller både bredbånd og TV-pakke og mener at en korrekt henføring av rabattene fortsatt vil gi negative engangsinntekter for CDK-produktene.

Departementet viser til at spørsmålet om beregning av rabatt i modellen er grundig behandlet i vedtaket, og at Telenors klage ikke inneholder vesentlige nye momenter om dette spørsmålet.

Departementet viser til at vedtaket fastslår at marginskvismodellen legger til grunn prisene som gjelder på testtidspunktet ved fastsettelsen av engangsinntekter. Engangsinntektene periodiseres over kundens gjennomsnittlige levetid på 60 måneder. Marginskvismodellen legger videre til grunn gjennomsnittlig månedlig rabatt, basert på den faktiske rabatten som Telenor-kunder har mottatt de siste 12 månedene. Som redegjort for i vedtaket, er ikke henholdsvis engangsinntekter og tilhørende rabatter behandlet på samme måte i modellen. Dette vil kunne medføre at den månedlige engangsinntekten i noen tilfeller blir forskjellig fra den tilhørende rabatten. Tilnærmingen som Nkom legger til grunn i marginskvismodellen innebærer likevel at over kundens gjennomsnittlige levetid vil hele engangsinntekten, som for eksempel inntekt for en internettruter, og tilhørende gjennomsnittlige rabatt inngå.

For å sikre at en effektiv, alternativ tilbyder kan replikere Telenors flaggskipprodukter, har Nkom i vedtaket derfor kommet til at den mest hensiktsmessige måten å hensynta rabattene på er å legge til grunn gjennomsnittlig månedlig rabatt, basert på den faktiske rabatten som Telenorkunder har mottatt de siste 12 månedene. En slik tilnærming vil, som Nkom skriver, føre til at hele engangsinntekten og gjennomsnittlig rabatt legges til grunn over kundens gjennomsnittlige levetid.

Departementet viser til at formålet med marginskvismodellen er å sikre at en effektiv, alternativ tilbyder kan replikere Telenors flaggskipprodukter. Som understreket av Nkom kan

nivået på rabattene sees som en indikator for konkurranseintensiteten i markedet. For at marginskvistesten skal fylle sitt formål, er det derfor sentralt at testen legger til grunn et rabattnivå som i størst mulig grad reflekterer konkurranseintensiteten på testtidspunktet. Nivået på rabattene vil kunne variere fra periode til periode, noe som understøttes av dataene Nkom har mottatt. Departementet er enig med Nkom i at tilnærmingen som er lagt til grunn i Marginskvisvedtaket både er hensiktsmessig ut i fra formålet og bedre egnet enn metoden Telenor anfører at Nkom skal benytte.

Departementet er på denne bakgrunn enig i Nkoms konklusjon om at behandlingen av rabatter knyttet til engangsinntekter er i tråd med Marginskvisvedtaket og hvordan øvrige rabatter er behandlet i modellen. Departementet har derfor kommet til at Telenors anførsel når det gjelder beregning av rabatt i modellen ikke fører frem.

5 Konklusjon

Departementet har vurdert Telenors anførsler i saken, og kommet til at disse ikke fører frem. Telenor gis ikke medhold i klagen.

6 Vedtak

Kommunal- og moderniseringsdepartementet fatter med hjemmel i ekomloven § 11-6 jf. forvaltningsloven § 28 første ledd, og forvaltningsloven § 34 andre ledd følgende vedtak:

Telenors klage av 18. mai 2018 på Nasjonal kommunikasjonsmyndighets vedtak av 20. april 2018 om pålegg om retting av Telenors tilgangspriser for fiberbasert bredbåndsaksess i marked 5, tas ikke til følge.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre, jf. ekomloven § 11-6 sjette ledd og forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

7 Etteroppgjør

Departementet viser til at Telenor i anmodning 8. mai 2018 ba om utsatt iverksetting av Nkoms vedtak av 20. april 2018. Samferdselsdepartementet besluttet 18. mai 2018 at det var grunnlag for å etterkomme Telenors anmodning om utsatt iverksetting. Det ble satt som vilkår for utsatt iverksetting at Telenor opprettet en sperret konto pantsatt til staten ved Samferdselsdepartementet, der selskapet fra og med 18. mai 2018 og inntil klagesaken er avgjort av departementet ved hver fakturering overfører differansen mellom omsetning som følge av dagens grossistpris og lavere grossistpris, jf. forvaltningsloven § 42 og ekomloven § 11-6 fjerde ledd.

På bakgrunn av at Kommunal- og moderniseringsdepartementet nå har avgjort klagesaken, vil departementet oppheve sperringen av den pantsatte kontoen og frafalle pantet under

forutsetning av at Telenor, så snart som mulig, tilbakebetaler innestående beløp på kontoen i sin helhet til Nextgentel, inkludert eventuelle renteinntekter.

Med hilsen

Heidi Kvalvåg (e.f.)
avdelingsdirektør

Tarald Green-Stensrud
rådgiver

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer